

۴ موسیقی ایران

خلاصه گفتاری که آقای وزیری در موقع افتتاح هنرستان عالی موسیقی در ۱۳۱۲ برای آقایان مدعوین اروپائی تهیه کرده بودند ولی بمالحظاتی این گفتار صورت نگرفت. اکنون برای اطلاع هنرپژوهان خارجی و آغاز روابط هنری میان این هنرستان و آموزشگاه‌های دیگر عین این گفتار را بزبان فارسی و فرانسه در مجله موسیقی درج می‌کنیم.

«موسیقی ایرانی تاده سال پیش (موزیک نظامی بکنار) یک تنی و نواها و همه آهنگهای ملی داخل در سه نوع بوده است :

۱- نوع آواز های ^{بیضرب} ملی ^{امانی} و مطالعات فرنگی

۲- تصنیفهای ملی . ^{امانی} Populaire

۳- رنگها یا موسیقی هوزون برای رقص .

نوع اول همان زائیده‌ی موسیقی «کلاسیک» باستان است که در گامهای مختلف ورنگارانگ شرقی اجرامیشده است. شاید بتوان گفت بعضی از آنها عین گامهای قدیم یونان باشد که در ایران بسیون تغییر دست نخورده باقی مانده است و بعضی دیگر نیز یادگار ملل مهاجمی است که در ایران زیست نموده اند، تحقیق این موضوع و ادای حق مطلب از دایره تخصص ما خارج بوده و محتاج سالها بررسی و مطالعه می‌باشد؛ لیکن ازین گامها هر یک که قدیمتر و اصیل‌تر است ربع پرده در آن مداخله

دارد و تغییر مد ها با قواعد طبیعی خویش خود نمائی میکنند که این خود منبع کشف آرمنی ایرانی است. این آوازها صنعت مسلم روضه خوانها و تعزیه گردانها بوده است لیکن همینکه در سازها نواخته میشد استماع آن بعنوان موسیقی پرفان یعنی غنا، حرام تلقی میشد است و از آنجا که پرورش و توسعه آن در روضه و تعزیه بوده رنگ آمیزی و حالت آن عموماً غم انگیز و محزون کننده میباشد. در میان این گامها بگام موسیقی اروپائی با نیم پرده های کره‌اییک هم بر میخوریم این اصالت Originalité در موسیقی ایران برای مدرسه و تحصیلات علمی سرچشمۀ سرشاری است که موسیقی جدید ایران از آنجا سیراب میشود. اکنون آوازهای ایرانی که بی ضربند بوسیله دو علامت برای ربع پرده با همان قواعد نت نویسی اروپائی نوشته میشوند و انواع موسیقی کلاسیک - دراماتیک - رهانیک - توصیفی وغیره بوجود آمده با آنها آمیخته شده و در سولوها بسط مییابد.

نوع دوم تصانیف ملی هوزو نست که بیشتر شهوانی و عشقی بوده است که در این پانزده سال اخیر سرودهای ملی و اخلاقی و تصانیف شاعرانه و سبک رومانس وغیره بر آن اضافه گشته و موجد موسیقی و قاتر گردیده است. درین مدت گذشته از آنچه جدیداً ایجاد گشته قسمتی از قدیمی‌ها که در دست رس بوده بنت در آمده و آنها هم باز تا حدی مأخذ کشف قواعد ترکیب ملodi و آرمنی گشته و ایجاد شعر سیلابیک در زبان فارسی از بر کت همین نوع موسیقی است.

نوع سوم یعنی موسیقی ضربی که برای رقص است نیز انساط یافته و ایجاد اوزان مختلف که یکی از غربی‌های بر جسته‌ی مشرقيانست موسیقی‌های ارکستری و سمفونیک را رونق داده است که میتوان گفت موسیقی شادمان ایران همین است. یازده سال پیش که «مدرسه عالی موسیقی» تأسیس شد رفورم (تجدیدشکل) موسیقی ایران شروع گردید. نگارنده تأسیس کلوب موزیکال را نمودم که مدت چهار سال ادامه داشت و در هر هفته کنسرت‌های ترتیب داده میشد. در نتیجه‌ی تماس ذوقهای مختلف ایرانی و اروپائی تجربیاتی حاصل گشت که از انواع موسیقی ترکیبهای

قازه پدید آورد که ۳۷ صفحه دور و نمونه های آن در صفحات کرامافون ضبط شده است.

حاصل زحمات ما همان تأسیس مدرسه نامبرده میباشد که امید واریم منشاء ایجاد موسیقی جدیدی در مشرق باشد و با استفاده از مزایای علمی موسیقی اروپائی موسیقی ربع پرده اصیل ایران و کشورهای شرقی را نیز توسعه دهد.

در قسمتهای تخصصی دستور های اروپائی جداگانه و دستور ایرانی جداگانه تدریس میشود ولی در کتب کلاسیک بتدریج آمیخته میگردند.

آکوستیک (صدائشناسی) - تاریخ موسیقی - آرمنی - سازشناسی - ارکسترشناسی کنترپوان - وfolk و نوازی «کمپوزیسیون» تعلیم میگردد و هر کدام از آینهای مبحث جداگانه در موسیقی ایران دارد که در موقنوع غالب آنها کتب و تألیفاتی نوشته و ترجمه شده است.

کتابخانه مدرسه که امسال تأسیس گشته حاوی عده کافی از کتب است که هرسال بعد آنها علاوه میشود کتب علمی آن بیشتر بزبان فرانسه میباشد.

رپرتوار (فهرست) قطعات ایرانی درین ده سال ترقی شایان نموده و بیش از صد قطعه برای ارکسترتر کیب یافته است در حدود پانصد قطعه برای سولوهای ویلن و تار و پیانو نوشته شده، دوره دسسور ویلن و تار در موسیقی ایرانی برای شش سال متوسطه ترتیب یافته و در دسترس شناگر داشته باشد.

آکوستیک مدرسه هرچند هنوز قادر بعضی از ابزارهاست برای Laboratoire بررسی و مطالعه در Résonance naturelle و ربع پرده ها آماده میباشد.

